

når de kommer her til landet, altid får et incitament til at gå ud og påtage sig et arbejde.

Jeg vil gerne sige, at den diskussion, som Enhedslisten og nu Det Radikale Venstre lægger op til, jo burde basere sig på, at man opnåede nogle bedre resultater, da Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre var i regering. Det viser alle tal at man ikke opnåede.

Jeg synes, det rigtige er, at der skal være et incitament for alle mennesker til at komme ind på arbejdsmarkedet. Det gælder også mennesker, der har andre problemer. Vi må aldrig opgive de mennesker. Alle vores undersøgelser omkring kontanthjælp viser, at på et eller andet tidspunkt kan folk komme ud på arbejdsmarkedet.

Vi har set, hvordan de har gjort i Grindsted på Danish Crown, hvordan de har gjort i Horsens osv. Vi må aldrig, aldrig, aldrig opgive perspektivet om, at folk kan komme ud og blive selvforsørgende og få et arbejde. Og derfor er jeg grundlæggende uenig i det, hr. Lidegaard siger, nemlig at der er nogle mennesker, vi skal putte over i den kasse, og at kommunerne ønsker nogle andre over i den kasse, for »det er nok håbløst«, og »det er nok svært«.

Vi må aldrig indrette det offentlige system sådan, at vi opgiver det perspektiv, at folk kommer i arbejde og bliver selvforsørgende. Og derfor er denne her lov nemlig rigtig. Den sikrer, at de mennesker ikke bliver puttet ind i en lejlighed et eller andet sted, hvor deres kontakt til omverdenen er en parabolantenne hjem til hjemlandet, men at de kommer ud på rigtige arbejdspladser og bliver integreret i det samfund, som de skal bo i resten af deres liv.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren har endnu ikke svaret på, hvad det er i dette forslag, der gør, at mennesker ikke bliver isoleret i en lejlighed, men kommer ud på arbejdsmarkedet. Hvad er det, der sikrer, at de arbejdspladser er der, som de kan komme ud på? Det er der ikke et eneste bud på fra ministeren. Hvis ministeren stillede op, at når folk kommer, får de tilbudt et arbejde, så kunne man begynde at diskutere det.

Men det gør man jo ikke. Man siger: Der er ikke noget arbejde, men vi skærer i jeres ydelser, så I ikke har nok at leve af, og så håber vi på, at I på en eller anden måde selv kan fremtrylle noget, eller hvad er det, ministeren forestiller sig? Og så sagde ministeren, at det her er et af de

bedre forslag. Så vil jeg nødig se de dårligere forslag fra regeringen.

Ministeren spørger, hvad der er af erfaringer. Dengang man havde revalideringsydelsen, indtil 1993, hvor folk havde meget lidt at leve af og hele tiden skulle søge om ekstraydelser, så man, hvor mange der blev klientgjort, hvor mange der aldrig nogen sinde fik færdiggjort deres uddannelse og kom ud på arbejdsmarkedet.

Men da man hævdede revalideringsydelsen, så folk kunne leve af den, så de kun skulle koncentrere sig om at komme på arbejdsmarkedet og ikke bruge kræfter på at søge ekstraydelser, så hjalp det lige pludselig, så folk kom igennem studierne. Og derfra har vi en rigtig god erfaring om, hvor vigtigt det er, at folk har nok at leve af og ikke skal søge om hvert eneste par barnesko.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Kære minister, der er jo ikke nogen i denne sal, der er uenig i, at folk skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, at folk, der kan, skal være selvforsørgende. Det er ikke det, debatten går på. Jeg forstod, at den radikale ordfører rejste problemet omkring dem, som alle er enige om aldrig får en arbejdsmarkedsrelevant situation, som aldrig bliver selvforsørgende.

Da vi første gang behandlede loven om start-hjælp, lovede ministeren fra denne talerstol, at der ville blive taget særlig hånd om de mennesker, som oplagt aldrig nogen sinde kommer på arbejdsmarkedet enten på grund af handicap eller andre forhold, som har stjålet deres arbejdsevne.

Det bliver da interessant at få afklaret – vi får det måske ikke her i dag, men så under udvalgsarbejdet – hvor mange mennesker man så har givet en kort sagsbehandling netop for at sikre, at de har et andet forsørgelsesgrundlag end start-hjælp. Men ministeren må da godt løfte sløret lidt i dag.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo fascinerende, at man kan have så tilsyneladende ens målsætninger og nå til så forskellige konklusioner. Når ministeren siger, at han ikke ønsker at putte folk i kasser, så kunne det jo være fristende at spørge ministeren, hvorfor det kun er for indvandrere og flygtninge, at denne her starthjælp gælder, og ikke for resten af den